

2) Az 1. kérdésre adott igenlő válasz esetén: arra vezet-e a hatodik irányelv 6. cikke (2) bekezdésének alkalmazása a beruházási javaknak nem minősülő szolgáltatások és eszközök tekintetében, hogy a hozzáadottérték-adót egyszer kell kivetni abban az adózási időszakban, amelyben ezen szolgáltatások és eszközök tekintetében a levonást engedélyezték, vagy azt az ezt követő időszakokban is ki kell vetni? Ha az utóbbi eset áll fenn: miként kell az adóalapot meghatározni azon eszközök és szolgáltatások tekintetében, amelyek vonatkozásában az adóalany leírását nem érvényesít?

(¹) A tagállamok forgalmi adóra vonatkozó jogszabályainak összehangolásáról – közös hozzáadottértékadó-rendszer: egységes adóalap-megállapítás – szóló, 1977. május 17-i 77/388/EGK hatodik tanácsi irányelv (HL L 145., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 9. fejezet, 1. kötet, 23. o.).

A High Court of Justice (Chancery Division) (Egyesült Királyság) által 2007. november 22-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Afton Chemical Limited kontra The Commissioners of Her Majesty's Revenue & Customs

(C-517/07. sz. ügy)

(2008/C 22/61)

Az eljárás nyelve: angol

A kérdést előterjesztő bíróság

High Court of Justice (Chancery Division)

Az alapeljárás felei

Felperes: Afton Chemical Limited

Alperes: The Commissioners of Her Majesty's Revenue & Customs

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

1) A 92/81/EK irányelv 2. cikke (3) bekezdése alapján adókötelesek-e az olyan üzemanyag-adalékok, mint amelyek az ügyszárművet képezik, és amelyeket nem tüzelő-, fűtőanyagként vagy üzemanyagként való felhasználásra szánunk, nem ekként kínálnak eladásra, illetve használnak fel, hanem az üzemanyaghoz kell hozzáadni őket, de nem azért, hogy az üzemanyagot felhasználó járművet meghajtsák?

2) Ha az első kérdésre adott válasz igenlő, úgy ezekre az adalékanyagokra kiterjed-e a 92/81/EK irányelv (¹) 8. cikke (1) bekezdésében meghatározott mentesség?

3) A 2003/96/EK irányelv (²) 2. cikke (3) bekezdésének második albekezdése alapján adókötelesek-e az olyan üzemanyag-adalékok, mint amelyek az ügyszárművet képezik, és amelyeket nem tüzelő-, fűtőanyagként vagy üzemanyagként való felhasználásra szánunk, nem ekként kínálnak eladásra, illetve használnak fel, hanem az üzemanyaghoz kell hozzáadni őket, de nem azért, hogy az üzemanyagot felhasználó járművet meghajtsák?

4) Ha a harmadik kérdésre adott válasz igenlő, úgy ezek az adalékanyagok a 2003/96/EK irányelv 4. cikke b) pontja első franciabekezdése alapján ki vannak-e zárva az irányelv hatálya alól?

5) Kizárja-e a közösségi jog, különösen a 92/12/EGK irányelv (³) 3. cikke a fenti üzemanyag adalékanyagok Egyesült Királyság általi adóztatását?

(¹) HL L 316., 12. o.

(²) HL L 283., 51. o.; magyar nyelvű különkiadás 9. fejezet, 1. kötet, 405. o.

(³) HL L 76., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 9. fejezet, 1. kötet, 179. o.

Az Elsőfokú Bíróság (negyedik kibővített tanács) által a T-196/02. sz., MTU Friedrichshafen GmbH kontra Európai Közösségek Bizottsága ügyben 2007. szeptember 12-én hozott ítélet ellen az Európai Közösségek Bizottsága által 2007. november 22-én benyújtott fellebbezés

(C-520/07. P. sz. ügy)

(2008/C 22/62)

Az eljárás nyelve: német

Felek

Fellebbező: az Európai Közösségek Bizottsága (képviselők: K. Gross, B. Martenczuk meghatalmazottak)

A másik fél az eljárásban: MTU Friedrichshafen GmbH

A fellebbező kérelmei

– A Bíróság helyezze hatályon kívül az Elsőfokú Bíróság által a T-196/02. sz., MTU Friedrichshafen GmbH kontra Európai Közösségek Bizottsága ügyben 2007. szeptember 12-én hozott megítáradott ítéletet;

- a Bíróság hozzon érdemi határozatot az ügyben, és a keresetet mint megalapozatlant utasítsa el;
- a Bíróság az alapügy felperesét kötelezze mind a fellebbezési eljárás, mind a T-196/02. sz. ügyben az elsőfokú eljárás során felmerült költségeknek a viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

Az Elsőfokú Bíróság tévedett, amikor úgy vélte, hogy a rendelkezésre álló információk alapján történő határozathozatal lehetőségét nem lehet a támogatás tényleges kedvezményezettjének a megállapításához alkalmazni. A tényleges kedvezményezett megállapítása állandó elemét képezi azon bizottsági határozatoknak, amelyek a jogellenes támogatások visszaköveteléséről rendelkeznek. E meghatározás ugyanis elengedhetetlen a jogellenes támogatások hatékony visszakövetelésének a biztosításához. Ezért annak a lehetőségnek a kizárása, hogy a rendelkezésre álló információk alapján megállapítsák a támogatás tényleges jogosultját, nem összeegyeztethető a 659/1999/EK rendelet 13. cikkének (1) bekezdésével.

Másodszor az Elsőfokú Bíróság tévesen vélte úgy, hogy a Bizottság határozata egy egyszerű feltevésen alapul, amely nem felel meg a rendelkezésre álló információk alapján hozott határozat követelményeinek. Egyrészt a rendelkezésre álló információk alapján hozott határozathoz nem szükséges teljes bizonyosság. Másrészt a Bizottság határozata az SKL-M vagyonszelvények által a know-how fejlesztési költségeivel kapcsolatban továbbított információkon alapult. Ezáltal a Bizottságnak elegendő információ állt a rendelkezésére, hogy arra a következtetésre jusson, hogy a know-how MTU-nak történő átadásából e vállalkozásnak előnye származott.

A Korkein hallinto-oikeus által 2007. november 23-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – A

(C-523/07. sz. ügy)

(2008/C 22/63)

Az eljárás nyelve: finn

A kérdést előterjesztő bíróság

Korkein hallinto-oikeus

Az alapeljárás felei

Felperes: A

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

- 1) a) Alkalmazható-e a házassági ügyekben és a szülői felelősségre vonatkozó eljárásokban a joghatóságról, valamint a határozatok elismeréséről és végrehajtásáról, illetve az 1347/2000/EK rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2003. november 27-i 2201/2003/EK tanácsi rendelet⁽¹⁾ (Brüsszel IIa. rendelet) a jelen ügyben szóban forgóhoz hasonló határozat minden részében történő végrehajtására, ha ezt a határozatot egy gyermek azonnali állami gondozásba vételére és a saját családján kívül való elhelyezésre is vonatkozó egyetlen határozat formájában, a közjogba tartozó gyermekvédelem keretében hozták,
 - b) vagy a rendelet – annak 1. cikke (2) bekezdésének d) pontjára tekintettel – csak a határozat azon részére alkalmazható, amely a saját családon kívül való elhelyezésre vonatkozik?
- 2) Hogyan kell közösségi jogi szempontból értelmezni a rendelet 8. cikkének (1) bekezdésében és az azzal összefüggő 13. cikke (1) bekezdésében szereplő szokásos tartózkodási hely fogalmát, különösen ha a gyermek állandó lakóhelye az egyik tagállamban található, azonban egy másik tagállamban tartózkodik és ott vándorló életmódot folytat?
- 3) a) Milyen feltételek teljesülése esetén hajtható mégis végre ebben a tagállamban egy azonnali védelmi intézkedés (állami gondozásba vétel) a rendelet 20. cikkének (1) bekezdése alapján, ha az állapítandó meg, hogy a gyermek ez utóbbi, másik tagállamban nem rendelkezik szokásos tartózkodási hellyel?
 - b) Csak azok az intézkedések minősülnek-e a rendelet 20. cikkének (1) bekezdése szerinti védelmi intézkedésnek, amelyek a nemzeti jog alapján meghozhatók, és kötelező erővel bírnak-e a nemzeti jog ezen intézkedésre vonatkozó rendelkezései a cikk alkalmazása során?
 - c) A védelmi intézkedés meghozatalát követően az ügyet hivatalból át kell-e tenni a joghatósággal rendelkező tagállam bíróságához?
- 4) Ha valamely tagállam bírósága egyáltalán nem rendelkezik joghatósággal, a keresetet – mint elfogadhatatlant – el kell utasítania vagy az ügyet egy másik tagállam bíróságához kell áttennie?

⁽¹⁾ HL L 338., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 19. fejezet, 6. kötet, 243. o.